

Імёны

PAULINE:

«Спяваю для душы. Але не ў душы!»

Яе сцэнічнае імя адразу прываблівае сваёй беларускасцю, нагадвае пра найстарэйшы спектакль Купалаўскага тэатра. «Pauline», ці «Паўліна» — такі псеўданім узяла сабе і свайму гурту Паліна Цімохіна. Сёлета яны ўжо паспелі перамагчы ў конкурсе «Заспявай 3.0» у намінацыі «Спяваная паэзія», а летась сталі «Адкрыццём года» прэміі «Героі года». Усе яе песні, стыль якіх цяжка вызначыць, бо ён вагаецца ад папулярнай музыкі да блюзу, ад фолку да року, — выключна па-беларуску. У хуткім часе — узімку — гурт плануе выпусціць дэбютны альбом. А пакуль Паўліна спрабуе спалучыць працу і творчасць, адшукаць час і для асабістага жыцця, і для сяброў, спяшаецца, бязьці па жыцці з думкай «Людзі, дзе вы?», якая ўвасобілася ў яе апошняй песні пра адзіноту ў вялікім горадзе занятага чалавека...

— З чаго пачынаўся гурт?

— Я вучылася ў музычнай гімназіі. За той час атрымала самы разнастайны вопыт: спявала ў фальклорным калектыве, у хоры, займалася акадэмічным вакалам, іграла на фартэпіяна. Першую песню напісала ў 13 гадоў. Менавіта тады адчула, што магу ствараць сама. Потым не раз выступала, але свае песні выконваць не даводзілася. Праект «Паўліна» з'явіўся ў 2013 годзе і быў выключна маёй ініцыятывай. На яго ішло і шмат сіл, і вялікая колькасць грошай. Праз нейкі час, калі ўжо працавала матэрыял і мне было што прапанаваць слухачам, стала шукаць музыкантаў, каб стварыць гурт.

Заўжды былі такія людзі, якія казалі: «у цябе нічога не атрымаецца»; «паслухай, на што табе гэтыя музыкі?» Але ўсяго за паўгода атрымалася адшукаць аднадумцаў. У 2015-м адбылося наша першае сумеснае выступленне на фестывалі «Revolution Music Fest». З таго моманту нас сталі пастаянна запрашаць на канцэрты. Хутка і зусім нечакана сталі «Адкрыццём года». У пэўным сэнсе гэта быў аванс, які цяпер мы спрабуем апраўдаць.

(Заканчэнне на 8-й стар. «ЧЗ».)

Увага, конкурс!

Будучыя журналісты, чакаем вашы «пробы пяра»!

«Чырвонка. Чырвоная змена» абвешчае аб пачатку чарговага творчага спаборніцтва для юных і маладых няштатных аўтараў

Адразу некалькі слоў пра назву традыцыйнага творчага конкурсу, які праводзіцца нашым маладзёжным дадаткам. Яе вырашана зрабіць пастаяннай. Нагадаем, гэта назва была прыдуманая напярэдадні Года моладзі і, як падаецца, найбольш удала сфармулявала тэму і задачы, якія пераследуе наш творчы конкурс, выступаючы ў якасці своеасаблівай пляцоўкі для самавыяўлення: даць юным і маладым аўтарам магчымасць расказаць пра сваю пазіцыю, пра стаўленне равеснікаў да тых ці іншых праблем грамадства, у тым ліку найперш — да сферы маладзёжнай палітыкі, расказаць пра іх асабісты ўклад у тую ці іншую справу. Пагадзіцеся, цяжка больш ёмка абазначыць словамі тое, да чаго ў выніку імкнецца «Чырвонка. Чырвоная змена» і чаго маладзёжны дадатак чакае ад удзельнікаў конкурсу. Спадзяемся, яго назва стане адным з нашых лепшых і даўгавечных трэндаў сярод іншых пастаянных рубрык.

(Заканчэнне на 3-й стар. «ЧЗ».)

Двое з трох пераможцаў мінулага конкурсу: Настасся Гарост (злева) і Дар'я Свірыда.

Працоўны семестр

СЛЕД НА СТО ГАДОЎ НАПЕРАД

ПАКІНУЦЬ СТУДЭНТЫ НАШЧАДКАМ У ЛЕСЕ

...Мясціна выглядае злавесна. Наводдаль застылі зламаныя напалову дрэвы без галін. Перад імі — поле з перарытай, засыпанай попелам зямлёй. Бачны абсмаленыя карчы, у шэра-рудой гразі ляжаць цурбаны ды дзе-нідзе трапляюцца лапікі ігліцы. Пейзаж варты дэкарацыі для якога-небудзь фантастычнага фільма-катастрофы. Аднак гэта не кадры кінастужкі, а лясная дзялянка недалёка ад Мінска.

Уладзіслаў Юпашоў і Сяргей Карчэўскі спрацаваліся адразу.

Фота Сяргея НІКАНОВІЧА.

ГЭТЫМ летам над Беларуссю пранесліся ўраганьня вятры. Яны зрывалі шыфер з дахаў, разбуралі збудаванні і ламалі дрэвы. У Мінскай вобласці асабліва моцна стыхія прайшла па Смалявіцкім і Чэрвеньскім раёнах. Напрыклад, толькі ў Смалявіцкім лягасе каля 5700 гектараў лесу былі ператвораны ў буралом. Ляснік Валмянскага лясытства Смалявіцкага лягаса Мікалай Манулік працуе 23 гады, але такіх разбурэнняў прыгадаць не можа:

— Падобныя страты ў нас толькі сёлета. Раней вятры таксама валілі дрэвы, але плошчы былі меншыя. З пашкоджаных участкаў драўніна вывозіцца, дзялянка ачышчаецца і заворваецца, аднак аднавіць увесь загублены лес сіламі аднаго лягаса за кароткі тэрмін — задача вельмі складаная.

(Заканчэнне на 5-й стар. «ЧЗ».)